

Medhold i deres Modstand mod at give de Svende Afstedsbeviis, som behørig havde gjort Dpfjgelse. Efter de Dpflysninger, jeg i den Anledning har indhentet, skulle kun de Mestere have vægret sig for at give Svendene paa disses Forlangende Afstedsbedel, til hvilke Svendene stode i Gjalb, eller hos hvilke de vare i Recordarbejde, da Mestrene i saa Tilfælde antog at have Gjæmmel dertil i Forordningen af 21de Marts 1800 § 1 Nr. 6. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet?). Forsaavidt der under samme Punkt er spurgt, om jeg har erfaret det af Sagens Akter, skal jeg, for at Svaret kan være fuldstændigt, blot tilføie, at Sagens Akter endnu ikke foreligge Justitsministeriet, da selve Retsfagen ikke er tilendebragt, og det iøvrigt — hvilket vistnok er den ærede Forespørger saavel som den ærede Forsamling i det Hele bekjendt — ikke er Justitsministeriet, men Politidirecteuren, som i sliche Sager har Aktionsmyndighed.

Jeg gaaer da over til det 3die Spørgsmaal, som gaaer ud paa at erholde Underretning om, hvorvidt jeg har Sikkerhed for, at Politiet ved denne Leilighed har holdt sig Grundlovens § 88 og § 92 efterrettelig. Den ærede Forespørger har selv oplæst disse Paragrapher; jeg behøver da ikke at gjøre det, saameget mindre som de desforuden vistnok allerede forud ere velbekjendte; men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den citerede § 88 ikke gaaer ud paa, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Afgang til Erhverv ere hævede, men kun paa, at disse Indskrænkninger, forsaavidt de ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov. De Indskrænkninger, der bestaae ifølge de tidligere gjældende Love og Anordninger, vedblive altsaa at beholde deres forbindende Kraft, forsaavidt de ikke ved en nyere Lov forandres, og Paragraphen viser kun, i hvilken Retning disse hidtil gjældende Anordninger skulle forandres; det er altsaa ikke Politiets Sag at opretholde den 88de Paragraph, det er Regjeringens, den lovgivende Magts Sag. Finder Regjeringen eller et hvilket som helst Medlem af den lovgivende Magt, at en ny Lov behøves for at efterstræbe det Maal, den omhandlede Paragraph i Grundloven paaviser, da staaer

det dem frit for at gjøre Forslag til saadanne nye Love, men Politiet har ikke at overholde hiint Lovbud og kan ikke holde sig det efterretteligt, da Politiet ikke har Initiativet til nye Love. Naar den ærede Spørger endvidere har ønsket sig Underretning, om jeg havde Sikkerhed for, at Politiet havde holdt sig Grundlovens § 92 efterrettelig, da skal jeg paapege, at der i denne Paragraph gives Borgerne Ret til at indgaae Foreninger i ethvert lovligt Diemed (Tscherning: Hør!), og at det er Domstolenes Sag at afgjøre det Spørgsmaal, hvorvidt en Forening er indgaaet i et lovligt Diemed eller ikke; jeg drifter mig ikke til at udtale en anden Mening end den, hvortil Domstolene i det foreliggende Tilfælde ere komne, og jeg skal i saa Henseende overlade den ærede Spørger Fortrinet (Tscherning: Det skal jeg ogsaa benytte).

Den ærede Spørger har endvidere under det 4de Punkt forespurgt, om jeg antog, at de nysnævnte Paragrapher, der ere bestemte til at værne om den personlige Sikkerhed og om Foreningsfriheden, allerede nu ere indtraadte i behørig besyttende Virksomhed, eller om jeg anseer det fornødent at bringe dem til videre Kundskab igjennem en særlig Lov. Jeg har nu allerede paaviist, hvorledes jeg erkjender, at nye Lovbestemmelser vel ere fornødne for at bringe det i Grundlovens § 88 antydede Formaal til Virkelighed, men jeg har aldrig hørt nogen Lov om, der skulde udtræves en ny Lov for at bringe disse Grundlovens Bestemmelser til offentlig Kundskab, og jeg behøver jo i saa Henseende kun at paapege, at Grundloven er ihinglæst ligesaavel som enhver anden Lov. Det Spørgsmaal, hvorvidt tidligere Lovbestemmelser ere hævede ved Grundloven, er det — det maa jeg gjentage — Domstolenes Sag at paafjende (Tscherning: Saa!), og naar Domstolene maatte komme til en anden Anskuelse end den, den ærede Rigsdagsmand maatte have, saa staaer det jo til den ærede Rigsdagsmand at frembringe et nyt Lovforslag. (Tscherning: Ja det vilde jeg gjøre, dersom jeg var Justitsminister).

Naar jeg nu endelig vender mig til den sidste Forespørgsel, hvilke Foranstaltninger Ministeriet har taget for at fyldestgjøre Grundlo-